

Уведено у нови инвентар бр. 1849

1 јануара 1942 год.

Београд.

ЗАКОН

о

РИБОЛОВУ

БЕОГРАД

ШТАМПА ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ

1911.

МИ
ПЕТАР I.

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ И ВОЉИ НАРОДНОЈ
КРАЉ СРБИЈЕ

ПРОГЛАШУЈЕМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НА-
РОДНА СКУПШТИНА, САЗВАНА У ТРЕЋИ РЕДОВАН САЗИВ ЗА 1. ОК-
ТОВАР 1910. ГОДИНЕ, на CXLIII састанку 17. маја 1911. го-
дине, решила и да смо Ми потврдили и потврђујемо:

ЗАКОН
о
РИБОЛОВУ

који гласи:

Члан 1.

Одредбе овога закона односе се на риболов
у свима било текућим, било стајаћим водама.

Члан 2.

Право на риболов припада:

1. За Саву, Дунав, Дрину и Мораву од Сталаћа до њеног ушћа, као и за све текуће и стајаће воде на државним имањима, — држави;
2. За све остале реке и речице општинама кроз чији атар протичу, са ограничењима предвиђеним у чл. 9. овога закона;
3. За мање текуће воде (потоци) или стајаће воде, које се налазе делимично на приватним, општинским, среским, окружним или манастирским имањима, — сопственику имања, — у гра-

1*

36330

ницима дотичног имања, али са ограничењем предвиђеним у члану 9. овога закона. Ако је вода на имањима више таквих сопственика, сваки од њих има право на риболов у границама свога имања, али не крећећи право осталих сопственика;

4. Ако се једна стајаћа вода налази целом својом површином на имању приватних лица, право риболова припада таквоме сопственику без ограничења по члану 9. овога закона.

Члан 3.

Своје право на риболов држава врши на ове начине:

1. Експлоатацијом појединих риболова у својој режији.

2. Уступањем приватним лицима, удружењима, општинама, срезовима, окрузима или манастирима појединих вода или риболовних места ради подизања вештачких рибњака.

3. Издавањем појединих риболовних места и простора под закуп на 5—25 година.

4. На слободним, т.ј. незакупљеним, нерезервисаним и неуступљеним риболовним местима и просторијама допуштаће се риболов појединцима, који ће то право за једну рибарску годину стидати куповином државне рибарске карте за ту годину.

5. Допушта слободан риболов на слободним местима и просторима, али искључиво омањим спровадама за које се према члану 13. овог закона не тражи рибарска карта.

Право на риболов које општинама припада по тач. 2. члана 2. овог закона могу општине употребити на начин предвиђен у тач. 3. и 4. члана 3. овога закона.

Али општине риболовна места и просторе не могу дати под закуп дуже од 3 године без одобрења Министра Народне Привреде.

Таксу за рибарске карте у риболовним местима из тач. 4. овога члана одређује општински одбор јануара месеца сваке године.

Рибарске ће карте општине добијати од Министарства Народне Привреде.

Остале одредбе овог закона предвиђене за државна риболовна места вреде и за општине

Члан 4.

Целокупно стaraње о риболову у земљи, експлоатација државних риболова, уступање риболова по члану 9. овога закона појединцима, удружењима, општинама, срезовима, окрузима и манастирима, издавање рибарских карата за државне риболове, надзор о вршењу одредаба овога закона, припада Министарству Народне Привреде.

Члан 5.

Експлоатацију риболова у својој режији држава ће вршити у искључивом циљу да стварањем вештачких рибњака и риболова, гајењем, размножавањем, продајом или бесплатним раздавањем запата оних врста риба, које у земљи треба распространити, као и у опште — давањем угледа у рационалном рибарству, подстиче и олакшава приватну иницијативу за унапређење рибарства у земљи.

Суме, потребне за организацију, уређење и експлоатацију таквих рибњака и риболова (према члану 8. овог закона), издаваће се решењем Министра Народне Привреде из прихода Државне Класне Лутрије. Приход од таквих риболова улазиће у фонд за унапређење рибарства у земљи, предвиђен чланом 36. овога закона.

Члан 6.

Начин експлоатације риболова у државној режији као и избор места на којима ће се вр-

шити таква експлоатација, оставља се Министарству Народне Привреде.

У случају кад су изабрана места на имању општина, срезова, округа или манастира, држава ће их откупити експропријацијом, по закону о експропријацији. Тако ће се исто поступити и онда, када је један део изабраног места на имању приватних лица.

Потребно земљиште око изабраног места, као и земљиште за јазове, доводе и одводе, и канале за циркулацију воде прибавиће се такође за државу путем експропријације. Ради приступа на таква места као и ради вршења самога риболова (маневрисања са рибарским справама) Министарство Народне Привреде има право службености на сва имања, па и приватна, кроз која такав приступ, односно околни простор, ваља осигурати. Ово ће се право прибавити по закону о експропријацији. На исти ће се начин прибавити право службености и за места на којима буде потребно поставити заграде ради обезбеђења рибњака.

Напослетку држава ће имати и бесплатно право службености на ма којој текућој води потребној за снабдевање риболовног места водом, пошто се комисијски буде утврдило да се тиме не штете раније стечена права на употребу такве воде. Ако се пак тиме вређају чија права, држава је дужна дати нарочиту накнаду по закону о експропријацији.

Члан 7.

У случајевима, кад се вода услед поплаве из риболовних места, предвиђених чланом 6. овога закона, буде разлила по имањима приватних лица општина, срезова, округа или манастира држава ће за време поплаве имати на њему право службености; али ће се зато сопственику имања исплатити накнада по споразуму или по процени вештака, избраних по грађанском судском по-

ступку. Употреба права службености мора бити без штете за приватну својину и њоме се не сме мењати облик земљишта под разливеном водом, нити се нарочитим направама вода сме на таквом земљишту вештачки задржавати, изузимајући случај пуноважног међусобног споразума између државе и сопственика таквог земљишта.

Члан 8.

У циљу давања што јачег полета рибарству у земљи, подстицања приватне иницијативе за подизање рибарства и давање угледа за рационално рибарство, држава ће у року од четири године, од стушања у живот овога закона подићи у земљи најмање два угледна вештачка рибњака, предвиђена чланом 6. овога закона, са свима постројењима за вештачко расплођавање и гајење рентабилних врста риба, на којима ће се можи давати и поука из рибарства и упутства за подизање мањих и већих рибњака, као и продавати или раздавати рибни запат.

За начин прибављања права сопствености и потребних права службености за такве рибњаке важиће у свему одредбе члана 6. и 7. овога закона.

Ове ће рибњаке експлоатисати држава у својој режији или их уступити по члану 9. овога закона.

Члан 9.

У циљу унапређења рибарства у земљи Министар Народне Привреде овлашћује се давати нарочите повластице приватним лицима, удружењима, општинама, срезовима, окрузима и манастирима при подизању вештачких рибњака у којима ће се риба вештачки расплођавати и гајити. Те ће се повластице састојати у овоме:

1. Држава може подузетнику бесплатно или по уговореној цени уступити за 10—25 година

поједине стајаће воде или области текућих вода, подесне за вештачке рибњаке, или поједина земљишта на којима се могу начинити такви рињаци, кад су те воде или земљишта на државном имању.

2. Ако се на општинском, среском, окружном или манастирском имању налази каква вода, за коју би Министарство Народне Привреде, по својој иницијативи или иницијативи кога подузетника, нашло да је подесна за вештачки рибњак, подузетник ће моћи или откупити такво место путем експропријације или задобити на њега право риболова за 10—25 година, уз накнаду сопственицима уступљеног простора, коју буду одредили одређени проценоци. Од ових проценилаца једнога одређује Министар Народне Привреде, другога подузетник а трећега сопственик имања. Првенствено право на грађење вештачких рибњака на таквим местима има сопственик имања; али је он дужан на питање Министарства Народне Привреде изјаснити се у остављеном року: да ли је вољан да у року од две године од дана кад му се такав захтев постави, подигне на томе месту вештачки рибњак. У томе случају сопственик се има сматрати као подузетник, и тада за њега важе одредбе овога члана као и члана 10. овога закона.

3. У уступању права службености потребног земљишта уза сам рибњак, као и земљишта за јазове, доводе, канале и пут за приступ рибњаку, ако је то земљиште државно и ако одређена стручна лица нађу да је оно безусловно потребно за експлоатацију рибњака или за довођење и одвођење воде, или за обезбеђење рибњака, или за саобраћај са њиме.

4. Ако такво потребно земљиште око рибњака или уз овај не би било државна својина, повластичар ће то моћи откупити путем експропријације или на њ' добити право службености уз

накнаду сопственику уступљеног простора, коју буду одредили одређени проценоци, од којих једног одређује Министарство Народне Привреде, другога повластичар, а трећега сопственик земљишта.

5. Ако се вода из повлашћених рибњака у време поплаве буде разлила по околним имањима, повластичар ће имати право службености на оплављеном земљишту и то бесплатно ако је ово државна својина; или пошто плати сопственику земљишта накнаду по споразуму или по процени вештака, изабраних по грађанској судској поступку. Међутим употреба овога права службености мора бити без штете за приватну својину и њоме се не сме мењати облик земљишта под разливеном водом, нити се нарочитим направама сме на таквом земљишту вода вештачки задржавати, изузимајући случај пуноважног међусобног споразума између повластичара и сопственика земљишта.

6. У допуштању, кад Министар Народне Привреде нађе за потребно и корисно, да повластичар може сећи из државних шума и ада потребно пруће, коле и трску за постројење, заграђивање и осигурање рибњака, а у количини, врсти и поцени коју буде одредио Министар Народне Привреде.

7. У ослобођењу од порезе на рибњак и приходе од овога за првих 10 година од кад повластица буде добијена.

Повластица ће се тражити нарочитом писменом молбом, упућеном Министарству Народне Привреде, уз коју ће се приложити план према коме ће се рибњак радити, означити капитал који се мисли уложити и тачно означити појединости, које се молбом за повластицу траже, као и обавезе, које повластичар на себе узима и рок за који се повластица тражи.

Повластичар је дужан положити кауцију по 10% од уложеног капитала.

Члан 10.

Повластица престаје важити ако повластичар не буде у року од две године по добијеној повластици подигао рибњак или кад се Министарство Народне Привреде по истеку тога рока увери да подигнути рибњак не одговара обавезама које је повластичар на се узео, у ком случају положена кауција припада фонду за унапређење рибарства.

Ако повластичар буде у одређеном року испунио све обавезе, положена ће му се кауција вратити.

Члан 11.

Поједина риболовна места или риболовне просторе, Министарство Народне Привреде може издавати под закуп за време од 5—25 година, а под условима које буде прописало Министарство.

Под закуп се могу издавати:

1. Она места или простори у Сави или Дунаву на којима је риболов знатно богатији но на осталим слободним риболовним местима и чији би годишњи закуп износио најмање 500 динара.

2. Она места на којима би због издашнијег риболова на њима, била навала риболоваца и изазивала сукобе међу овима и отимање о таква места.

3. Она места или простори на којима би Министарство нашло да би било од интереса испитати користи од употребе каквих нарочитих начина риболова, чија би употреба била онемогућена или јако отежана кад право риболова на таквоме месту не би припадало само једноме лицу.

4. Места подесна за стварање вештачких рибњака која Министарство не би уступило са повластицама по члану 9. овога закона.

Издавање под закуп биће јавном лицитацијом, а права и обавезе закупца регулисаће се нарочитим уговором.

Закупац је дужан нарочитим таблама обележити границе закупљеног места или простора.

Члан 12.

Право на риболов на местима предвиђеним у члану 2. тач. 1. овога закона стиче се државном рибарском картом.

Карта ће гласити на име лица коме се издаје и на њој ће бити означено: које је класе, врсте риболовних спрava на чију употребу сопственик има право и рибарска година за коју карта важи. Карта се издаје на годину дана и важи од 1. маја текуће до 1. маја идуће године, који се размак времена рачуна као једна рибарска година.

Сваки ко би хтео рибу ловити спрavама на чију се употребу стиче право рибарском картом одговарајуће класе по члану 13. овога закона мора имати карту те класе, носити је собом при риболову и показати је на захтев надзорних органа власти.

Помагачи или овлашћеници онога који има рибарску карту, дужни су при вршењу риболова на захтев надзорних органа, показати карту лица за чији рачун врше риболов, као и легитимацију да за његов рачун и на његову одговорност раде.

Члан 13.

Рибарске карте су од две класе:

Једна карта прве класе стаје 60 динара и даје право на употребу: или једнога алова, или једнога лапташа, или 4 памаурска струка (пам-

пураче, плутовњаче) сваки са највише 100 удица. Под пампурским струком има се разумети струк са удицама без мамаца, а за које су везани пловци у циљу да их одржавају управљене изнад дна воде — како би могле закачивати рибу у пролазу. Минималне допуштене величине удица и њиховог међусобног растојања прописаће Министар Народне Привреде.

Једна карта друге класе стаје 15 динара и даје право на употребу: или једнога *влака* (*блачке пређе*), или једнога *порића*, или једне *саџме* (*велика сертма*), или једног *кеџе*, или једне *кусаке*, или једне *метлице*, или једног великог обалског *черенца* или *цирица*, или једнога *тробока*, или једнога *струкарског черенца*, или 30 *бубњева*, или на обичне (*мале*) *стручкове*, или на *морунске стручкове* (под морунским струком има се разумети струк са великим морунским удицама без мамаца за које су везани крупни пловци у циљу да их одржавају управљене изнад дна воде), или на једну *бућку*, или на један *рогач*, или у опште на једну ма какву од других одобрених справа — осим оних што спадају у прву класу — које захтевају употребу 1 чуна или чамца и послугу од 1—3 лица.

Минималне допуштене величине удица и њиховог међусобног растојања за морунске стручкове прописаће Министар Народне Привреде.

За справе које захтевају 2 чуна, као што су *влак* и *порић* морају се имати две карте друге класе.

За супове се мора имати карта друге класе, и то за сваки суп по једна карта.

Онај који има карту прве класе може се повољи служити или справама одобреним картом прве класе, или справама одобреним картом друге класе, али се не може једновремено служити и једном и другом врстом справа.

За омање справе, којима се риба хвата у малим количинама и без превозних средстава (чуна, оранице, чамца) као што су: *пецалјке*, мала *сертма*, *загажња* (до 4 м. дужине), мали обалски *черенца*, *ћелберија*, мала *вршка*, кош и т. д., риболов је у слободним просторијама до-пуштен бесплатно и без рибарских карата. Али и за такве справе и њихову употребу важе све остale одредбе овога закона.

Члан 14.

Рибарске карте издаје Министарство Народне Привреде преко полицијских власти. Карте ће се издавати ономе ко поднесе уверење своје општинске власти о томе да га суд општине познаје као пунолетног и исправног грађанина и сталног житеља те општине. За чланове рибарских удружења, основаних по одредбама овога закона довољно ће бити такво уверење од стране управе удружења.

Члан 15.

У циљу да се рибарење у Сави, Дунаву и Дрини као занат заштити од могућности да појединци, узимајући рибарење као изговор, врше недопуштена и казнима дела на овим пограничним рекама а на штету интереса и државе и оних којима је риболов или трговина са рибом стални занат, рибари који рибаре или тргују рибом на овим рекама овлашћују се да се организују у рибарска удружења са циљем да заједнички раде на заштити и унапређењу општих интереса у рибарству а са нарочитим обавезама и олакшицама предвиђеним овим законом.

Члан 16.

Рибарско удружење у једној општини може бити састављено из најмање 10 лица која припадају тој општини и која су већ на основу поднесеног уверења општинске власти прибавила

рибарске карте. Одлука о оснивању једног удружења важи тек онда кад је потпишу 10 таквих лица и пошто је одобри Министар Народне Привреде.

У једној општини може бити само једно рибарско удружење. Рибари, што припадају обалским општинама у којима није основано рибарско удружење, могу постати чланови већ постојећег удружења у једној од најближих општина ако их ово већином гласова буде примило за чланове.

Члан 17.

Свако рибарско удружење мора имати своја правила у којима ће се ближе одредити:

1. Седиште удружења и његов печат.
2. Средства, ако циљ удружења обухвати и такве заједничке послове за које су потребна нарочита материјална средства.

3. Циљ удружења, којим ће поред осталога бити обухваћена и изјава чланова да морално један за другог јамче за тачно вршење одредаба закона о риболову, закона царинских и свих наредаба надлежних власти као и обавезу да увек буду при руци надзорним органима власти у њиховом раду на заштити риболова и хватању казнимих дела на води.

4. Састав и начин бирања и делокруг рада Управе удружења. Ова ће бити састављена из старешине удружења, његовог помоћника и дјевође, који ће сви послове удружене вршити бесплатно и заступати удружење пред властима и приватним лицима.

5. Случајеве у којима се удружење може растурити и начин на који ће се тада ликвидација извршити. Удружење се растура ако то већина чланова реши или ако удружење не одговара својим дужностима и обавезама предвиђеним у овоме закону и правилима удружења. О расту-

рању решава Министар Народне Привреде на представку Управе удружења или пограничних царинских или полицијских власти кад ове нађу према доказној неисправности чланова удружења у току последње две године да је то потребно. Једном растурено удружење не може се у истој општини поново основати пре истека две рибарске године не разумевајући ону у којој је удружење растурено. Министар Народне Привреде овлашћен је да не допушта оснивање удружења у општинама за које буде стекао уверење да би то оснивање било на штету заштите риболова и исправног вршења других послова на води.

6. Начин састанка збора удружења, послова што спадају у његов делокруг рада и начин решавања на зборовима.

Правила ће важити тек по одобрењу Министра Народне Привреде.

Члан 18.

Рибарска удружења основана по одредбама овога закона и одобрена од стране Министра Народне Привреде имаје ове олакшице:

1. Полицијске ће власти по наплати суме предвиђене чланом 13. овога закона издавати државне рибарске карте свакоме ко буде поднео уверење управе једнога ма кога рибарског удружења о месту његова сталног пребивања и о томе да га удружење познаје као пунолетног и исправног грађанина кога може примити у своје чланство. На оваква уверења неће се наплаћивати никаква такса.

2. Ноћни риболов у Сави, Дунаву и Дрини одобраваће пограничне царинске власти само онима који поред државне рибарске карте буду имали чланску карту једног рибарског удружења, за ту рибарску годину, оверену од најближе царинске власти. Помагачи или овлашћеници онога који има чланску карту удружења не морају имати

своје личне овакве карте, али су на захтев надзорних органа при ноћном риболову дужни показати чланску карту онога за чији рачун раде. Надлежна царинска власт може укинути за текућу рибарску годину право на ноћни риболов ономе који би у тој години био два пута кажњен за преступе или кривице учињене на води. Ово за укидање царинска власт забележити на чланској карти тога лица.

3. На аловским метовима у време кад на таквом месту сопственик рибарске карте прве класе а члан рибарског удружења лови рибу аловом забрањено је другим рибарима постављати струкове, бубњеве или ма какве друге стаје риболовне справе, правити веје, и на ма који начин сметати онима који на мету буду ловили аловом.

4. При издавању под закуп поједињих риболовних места и просторија у Сави, Дунаву и Дрини, узимаће се првенствено у оцену понуде рибарских удружења, и ове ће се понуде при иначе једнаким условима, усвојити ако у њима понуђене закупне цене нису ниже за 10% од највише понуде других понуђача.

5. Министарство ће Народне Привреде узимати у оцену предлоге који му буду упућени од стране рибарских удружења о начинима за унапређење рибарства у Сави, Дунаву и Дрини и о мерама које би било корисно прописати за једно дато одређено време и на једном одређеном риболовном простору у интересу заштите или унапређења рибарства.

6. Чланске карте удружења служиће пред властима као легитимација сталнога рибарског занимања њихова сопственика.

Члан 19.

Минималне величине окаца на прећама које ће се моći употребљавати у риболову прописаће

Министарство Народне Привреде, према месним приликама, врсти риба за које су преће намењене и конвенцијама које се у томе погледу буду имале са суседним државама. Забрањено је у риболову употребљавати преће које немају прописне величине окаца.

Члан 20.

Никаквим сталним справама ни постројењима (супове, вршке, гарде, грађе, престоли, бубњеви, ваге), којима се лови риба у текућим водама или отокама из бара и ритова, не сме се преградити више од половине ширине воде.

Тако исто забрањена је једновремена употреба више спрava или постројења којима се преграђује половина ширине воде, ако је њихово међусобно растојање мање од 50 метара.

Сва се таква постројења морају уклонити за време забране риболова због икрања. Кад су таква постројења стална, на њима се морају оставити пропусти за пролаз рибе.

Изузимају се оне отоке које одводе воду из вештачких рибњака и у којима је сопственику слободно заградити им целу ширину било сталним, било покретним постројењима.

Члан 21

У воде у којима живе рибе забрањено је бацати материје које риби шкоде и заражавати их пуштајући у њих нечистоћу из фабрика или индустријске отпадке у толикој мери да би могло нашкодити риби.

Но ако су опште користи дотичних привредних послова или индустријских предузећа веће од користи која би се имала од риболова, Министар Народне Привреде овлашћује се да нарочито својим решењем допусти за такав случај и за појединачна места изузетак од ове одредбе, као и да на појединим местима укине тај изу-

зетак кад стекне уверење да је престао разлог из кога је он учињен.

Члан 22.

Забрањено је одвраћање или исцрпљивање воде ради риболова, изузимајући вештачке рибњаке.

Члан 23.

На аловским методима забрањено је правити седишта, веје, ваге, постављати коље или каузке, гомилати камење, копати рупе и у опште ма на који начин кварати мет. Изузети се могу чинити само због индустријских циљева или и то само по нарочитој дозволи Министра Народне Привреде.

Која се места пмају сматрати као аловски методи одредиће Министарство Народне Привреде и такво место означиће Министарство Народне Привреде нарочитом таблом.

Члан 24.

У време икрања риба се не сме ловити. Министар Народне Привреде овлашћен је да одреди време за које се поједине врсте риба не смеју ловити у сагласности са конвенцијама које се буду имале са суседним државама.

Изузетно може Министар Народне Привреде у време опште забране одобрити лов моруне, јесетре, сима и сома на специјалним риболовним местима за која у томе погледу из каквих нарочитих разлога буде постигнут споразум у конвенцијама о риболову.

Тако исто Министар Народне Привреде, може изузетно одобрити лов рибе у време забране лицима која га буду вршила у циљу научног испитивања и вештачког гајења рибе.

На послетку забрана риболова у време икрања неће важити за вештачке рибњаке, кад се у овима риболов врши у циљу чишћења рибњака, сортирања рибе у рибњаку и преноса рибе из једнога базена у други или из једнога рибњака у други.

Члан 25.

1. Забрањује се риболов помоћу наркотичких, отровних или експлозивних материја (динамит и др.).

2. Забрањује се ловити рибу пуцањем из ватреног оружја, или набадањем помоћу остве или харпуне.

Члан 26.

Риба која нема прописну величину не сме се ловити. Величину поједињих врста риба испод које се она не смеју ловити, прописаће Министар Народне Привреде према конвенцијама које се у томе погледу буду имале са суседним државама.

Министар Народне Привреде може изузетно одобрити лов рибе, која нема прописну величину, ако се она лови у циљу научног испитивања и вештачког гајења.

Члан 27.

Уловљена риба која нема прописну величину, или јој је лов у то време забрањен, мора се одмах пустити у воду, осим изузетног случаја предвиђеног чланом 26. овога закона.

Члан 28.

Забрањено је продавање рибе ако ова нема прописну величину или јој је лов у то време забрањен. Изузетно је одобрено продавање моруне и јесетре, сима и сома и њихове свеже икре

у време опште забране риболова по чл. 24. овога закона, ако риба има прописну величину а уверењем се власти, које буду нарочито овлашћене од Министарства Народне Привреде докаже да је риба ухваћена на специјалним риболовним местима на којима је њихов лов изузетно одобрен према поменутом члану закона.

Члан 29.

Министар Народне Привреде овлашћен је да може у свако доба потпуно забранити било местимично, било у целој земљи лов оних риба које су ретке или се желе умножити. Ова забрана може трајати највише пет година.

Члан 30.

Министар Народне Привреде може у циљу размножавања риба ставити под нарочиту времену заштиту извесна речна места или читаве реке.

Члан 31.

Министар Народне Привреде може у циљу размножавања риба местимично или у целој земљи забранити или ограничiti употребу оних риболовних спрava које би се показале штетне за рибарство.

Члан 32.

Све одредбе овога закона важе и за ракове. Време кад их је забрањено ловити и величину испод које се не смеју хватати, прописаће Министар Народне Привреде.

Члан 33.

Министар Народне Привреде овлашћен је да у пограничним рекама допусти одступање од

прописа чланова 19., 20., 24., 26., 27. и 28. овога закона ако која суседна држава не би од своје стране вршила сличне мере.

Члан 34.

У вештачким рибњацима забрањено је: рибарити, ловити, возити се чамцима, купати се, плашити рибу, вадити шљунак, песак или водене биљке, нацајати или купати стоку, пуштати живину, потапати кудељу или лан, бацати ћубре и у опште све што на ма који начин штети сопственика или повластичара у његовом предузећу, изузимајући случај нарочитог споразума са њиме.

Члан 35.

Да би се што јаче подстакла приватна иницијатива у погледу вештачких рибњака у земљи, поред олакшица и повластица предвиђених у члану 9. овога закона Министар Народне Привреде овлашћен је и материјалном помоћу подстицати прве покушаје такве врсте. Та помоћ може бити:

1. У облику награде појединим приватним лицима за већ остварен рибњак пошто се Министар Народне Привреде преко одређених стручних лица увери да он одговара свима условима за рационално рибарство. Та ће се награда давати из фонда за унапређење рибарства у земљи, у суми коју ће за сваки поједини случај одређивати Министар Народне Привреде.

2. У облику зајма појединим приватним лицима, општинама, срезовима, окрузима или ма-настирима из Државне Класне Лутрије искључиво у циљу подизања већих вештачких рибњака а пошто се Министар Народне Привреде из поднесеног плана места и плана рада увери о по-требним издацима за пројектоване радове и о томе да предузеће заслужује да се на такав начин помогне. За издавање ових зајмова Министар

Народне Привреде прописаће нарочита правила, у којима ће се, поред осталога предвидети нарочито рок о враћању зајма, као и начин обезбеде зајма.

Члан 36.

Фонд за унапређивање рибарства у земљи, који се оснива при Министарству Народне Привреде, и којим ће руководити Управа Фондова, а располагати Министарство Народне Привреде, састављају:

1. Приходи од експлоатације државних риболова, постројених у циљу развијања рибарства у земљи о трошку Државне Класне Лутрије, по члану 5. овога закона.

2. Приходи од новчаних казни за иступе, преступе и кривице противу одредаба овога закона, пошто се из добивене суме издвоји део који припада органима власти или потказивачима према члану 37. овога закона.

3. Приходи од казни по члану 42. овога закона.

4. Приходи од кауција, које му припадну по члану 10. овога закона.

5. Приходи добивени продајом државних рибарских карата и приходи од закупа државних риболова по члану 11., 12., 13. и 14. овога закона.

Фонд се има употребљавати:

1. На набавку и размножавање у земљи поједињих врста риба и ракова.

2. На награђивање поједињих приватних лица за остварење рационалних рибњака по члану 35. овога закона.

3. На проучавање рибарства у земљи и на страни, покушаје и експерименте о размножавању, гајењу и одржавању риба и т. д.

4. На набавке, штампање и хонорисање дела, расправа, пројеката и планова о рибарству, која морају имати практичан карактер, а по решењу Министра Народне Привреде.

Члан 37.

Ко се огреши о одредбе овога закона, казниће се и то:

1. Са 10 до 30 динара ко се огреши о члан 12. и 13. овога закона.

2. Са 10—60 дин. ко се огреши о члан 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25. тач. 2., 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 34.

3. Са 20—100 дин. ко се огреши о чл. 25. тач. 1. овог закона. Половину наплаћене ове новчане казне добијају органи власти који кривца на делу ухвате и доведу власти на осуду. Ако је приватно лице потказало кривца власти, па се кривица доказала, онда оно добија половину ове новчане казне.

4. Ко на ма који начин спречава пролазак и улазак и кретање рибе у туђем закупљеном риболову или вештачком рибњаку казниће се са 50—300 дин. или затвором од 5—30 дана, поред оштете оштећеном.

5. Ко без одобрења надлежне власти одводи воду или спречава долазак воде у већ постојећи туђи рибњак и тиме га оштети, поред накнаде учињене штете оштећеном казниће се са 100 до 300 дин. или са 10—30 дана затвора.

6. Ко другоме причини штету у рибњаку средствима наведеним у чл. 25. овог закона поред накнаде учињене штете оштећеном казниће се затвором до једне године дана или новчаном казном до 3600 динара.

7. Ко другоме причини штету на тај начин што уклањањем сталних или привремених зграда, брана и грађа учини да риба из рибњака изађе поред накнаде учињене штете оштећеном казниће се затвором од три месеца до једне године, или новчаном казном до 3600 дин.

Ако осуђени на новчану казну за дела из тач. 1. до 7. закључно не би могао ту казну пла-

тити трећином свога имања, иста ће му се заменити затвором, рачунајући сваких десет динара у један дан затвора.

8. Крађа рибе из барке у којој се она чува или из државног или закупљеног риболова, или из рибњака, казни се према казненом законику према тежини дела (крађа из отворене барке или отвореног рибњака сматраће се као проста, крађа из закључане барке или ограђеног рибњака као опасна крађа и тако ће се и судити) — као рибњак има се сматрати цео простор оплављен водом, а на који сопственик у то време буде имао право сопствености или службености.

Члан 38.

Уз казне за дела под 1, 2, 3, у члану 37. овог закона одузима се и уловљена риба. Ова ће се риба, ако није за пуштање у воду, продати јавним надметањем у корист фонда за унапређење рибарства у земљи.

Ако је кривац ловио справама чија је употреба забрањена (осим пушке) справе ће му се поред казне, одузети и поништити или продати у корист фонда за унапређење риболова.

Члан 39.

Иступна су дела она која се по овом закону казне новчаном казном до 300 динара или до 30 дана затвора, а сва остала дела која се по овом закону казне већом казном, преступна су.

Члан 40.

За иступе и преступе против члана 12., 13., 19., 20. овога закона одговоран је сопственик спрava са којима је при ухваћеном казним делу вршен риболов, без обзира на то да ли је том прили-

ком био присутан сопственик или само његови помагачи.

За све остале иступе, преступе и кривице одговара онај, који их буде непосредно учинио.

Члан 41.

Непосредни надзор над извршивањем одредаба овога закона вршиће:

1. За риболове у Сави, Дунаву и Дрини по гранични царински стражари под надзором царинарница.

2. За риболове у осталим водама органи полицијских и општинских власти, чувари поља, чувари шума и чувари лова.

И једни и други ће ухваћене кривце спроводити надлежној полицијској власти или подносити овој противу криваца тужбу.

Члан 42.

Надлежна полицијска власт по одредбама полицијске уредбе, извиђа и суди иступе кривице по овоме закону.

Она по прописима закона о поступку судском у кривичним делима извиђа и преступна дела, и окривљене са тужбом спроводи надлежном првостепеном суду на суђење.

Првостепени судови извиђају и суде ова дела по прописима кривичног поступка.

Против пресуда полицијских власти осуђени има право жалбе, у року од 5 дана, Министру Народне Привреде, од дана саопштења пресуде. А против пресуда судских има право жалбе Касационом Суду, у року од 5 дана. Жалба се предаје оној власти која је пресуду изрекла.

Решење Министрово по жалбама одмах је извршно.

За застарелост ових дела важе одредбе казненог закона.

Члан 43.

Надзор над општинским властима односно тачности у вршењу надзора над извршивањем одредаба овога закона припада надлежним полицијским властима, које ће га вршити преко својих органа. Оне су овлашћене да за лабаво вршење надзора узимају на одговор председнике општинских судова, односно кметове, и да их казне са 10—150 дин. у корист фонда за унапређење рибарства у земљи.

Жалбе против ових осуда могу се подносићи Министру Народне Привреде у року од пет дана од дана саопштene осуде и предају се оној власти која је осуду изрекла.

Решење је Министрово извршно.

И за ова дела односно застарелости вреде одредбе кривичног законика.

Члан 44.

За рокове по жалбама из члана 42. и 43. овог закона важи одредба § 15. закона о поступку судском у кривичним делима.

Члан 45.

Овлашћује се Министар Народне Привреде да пропиши правилник за извршење овога закона.

Члан 46.

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а обавезну снагу задобија после десет дана, од дана кога се обнародује у службеним новинама, и тада престају важити:

1. Закон о риболову од 27. јула 1898. године и правилник за његово извршење.

2. Сва постојећа наређења и расписи који су му противни.

Препоручујемо Нашем Министру народне привреде да овај закон обнародује, а свима нашим Министрима да се о извршењу његовом старају,

властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

27. маја 1911. год.

у Београду.

П Е Т А Р С. Р.

(М. П.)

*Видeo и ставио државни печат,
чувар државног печата,
Министар правде,*

К. Л. Тимотијевић с. р.

*Председник
Министарског Савета,
Ник. П. Пашић* с. р.

*Министар
иностраних дела,
Др. М. Ђ. Миловановић* с. р.

*Министар финансија,
Стој. М. Протић* с. р.

*Министар војни,
почасни ађутант Ив. В. Краља,
генерал,
Степ. Степановић* с. р.

*Заступник
Министра просвете и црквених послова,
Министар народне привреде,*

Ј. М. Продановић с. р.

*Министар правде,
К. Л. Тимотијевић* с. р.

*Министар
народне привреде
Ј. М. Продановић* с. р.

*Заступник
Министра унутрашњих дела,
Министар финансија,
Стој. М. Протић* с. р.

*Министар грађевина,
В. Н. Вуловић* с. р.

